

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการใช้สื่อการสอน เพื่อป้องกันการติคสารเสพติดให้โทษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
๒. เพื่อสำรวจความต้องการและความคิดเห็นทางด้านการใช้สื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติดให้โทษของครู อาจารย์ฝ่ายปกครอง และครู อาจารย์ฝ่ายโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครรวม ๕๐ โรงเรียน ประกอบด้วยครู อาจารย์ฝ่ายโสตทัศนศึกษา ๑๕๐ คน ครู-อาจารย์ฝ่ายปกครอง ๑๕๐ คน รวมประชากรในกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๓๐๐ คน

๒. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม ๒ ชุด

ชุดที่ ๑ เป็นแบบสอบถามสำหรับครู อาจารย์ฝ่ายโสตทัศนศึกษาประกอบด้วย ข้อเสนอแนะ และลักษณะทั่วไปของผู้ตอบ ความคิดเห็นและทัศนคติต่อการใช้สื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติด การบริการใช้สื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติด และข้อเสนอแนะ

ชุดที่ ๒ เป็นแบบสอบถามสำหรับครู อาจารย์ฝ่ายปกครองประกอบด้วย ข้อเสนอแนะและลักษณะทั่วไปของผู้ตอบ การสำรวจสภาพของสื่อการสอนเท่าที่มีอยู่ในโรงเรียนในปัจจุบัน ความถี่ในการใช้ปัญหา อุปสรรคในการใช้สื่อการสอน เพื่อป้องกันการติคสารเสพติดและข้อเสนอแนะ

๓. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครรวมทั้งสิ้น ๓๐๐ ชุด ได้รับคืนมา ๒๗๖ ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๙๒.๐๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หากการร้อยละในเรื่องเกี่ยวกับข้อสนเทศทั่วไปของประชากรตัวอย่าง ความคิดและทัศนคติเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติด

๒. หากการร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ ความถี่ในการใช้สื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติด

สรุปผลการวิจัย

๑. โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้สื่อการสอนชนิดต่าง ๆ เพื่อป้องกันการติคสารเสพติดเป็นบางครั้ง

๒. ปริมาณสื่อการสอนที่ใช้เพื่อป้องกันการติคสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครโดยเฉลี่ยมีน้อย

๓. ครู อาจารย์ฝ่ายโสตทัศนศึกษาให้บริการสื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติดน้อย

๔. ครู อาจารย์ฝ่ายโสตทัศนศึกษามีความต้องการในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้บริการและการผลิตสื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติดในระดับมาก และที่มากที่สุดคือต้องการทราบแหล่งให้ยืม หรือให้ฟรี สื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติด และต้องการให้โรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการจัดหาสื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติดเพิ่มเติม

๕. ครู อาจารย์ฝ่ายโสตทัศนศึกษาและครู อาจารย์ฝ่ายปกครองมีความเห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครมีปัญหาเกี่ยวกับการติคสารเสพติดน้อย

๖. ครู อาจารย์ฝ่ายปกครอง มีความต้องการสื่อการสอนชนิดต่าง ๆ เพื่อใช้ป้องกันการติคสารเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง และสื่อการสอนที่ต้องการใช้มากกว่าสื่อการสอนชนิดอื่น ๆ คือ สไลด์ และภาพยนตร์ ส่วนสื่อการสอนที่ไม่ต้องการใช้คือ เครื่องฉายภาพทึบแสง

๗. สาเหตุที่ครู อาจารย์ฝ่ายปกครอง ไม่ใช้สื่อการสอนบางชนิดเพื่อป้องกันการติคสารเสพติด เพราะไม่มีสื่อการสอนชนิดนั้นในโรงเรียนมากที่สุดร้อยละ ๓๘.๓๕ สาเหตุรองลงมาคือไม่มีงบประมาณสำหรับจัดซื้อสื่อการสอนชนิดนั้นคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๘

ข้อเสนอแนะ

๑. กระทรวงศึกษาธิการควรมีการจัดพิมพ์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแหล่งให้ยืม หรือให้หรือสื่อการสอนชนิดต่าง ๆ เพื่อใช้ป้องกันการติคสารเสพติดและส่งเอกสารดังกล่าวไปยังโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อว่าโรงเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการติคสารเสพติดมากจะได้มีการติดต่อยืมหรือขอสื่อการสอนดังกล่าวไปใช้

๒. ควรมีการจัดอบรมครู อาจารย์ฝ่ายโสตทัศนศึกษาและครู อาจารย์ฝ่ายปกครองในเรื่องที่เกี่ยวกับผลิตสื่อการสอนเพื่อใช้ป้องกันการติคสารเสพติด

๓. ในการใช้สื่อการสอนเพื่อป้องกันการติคสารเสพติดนั้น โรงเรียนที่มีปัญหานักเรียนติคสารเสพติดมากก็ควรมีสื่อการสอนเพื่อใช้ป้องกันการติคสารเสพติดไว้มาก ๆ แต่สำหรับโรงเรียนที่มีปัญหาการติคสารเสพติดน้อยก็ไม่จำเป็นจะต้องมีสื่อการสอนดังกล่าวไว้มาก ๆ เพียงแต่ขอยืมหรือติดต่อกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการติคสารเสพติด เช่น สำนักงาน ป.ป.ส. หน่วยงานดังกล่าวก็จะจัดส่งสื่อการสอนและบุคลากรไปจัดการแนะนำให้ทันที

๔. ครู อาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนควรร่วมมือกันในการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่นักเรียนเกี่ยวกับโทษของสารเสพติด

๕. สื่อมวลชนควรมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดให้เยาวชนได้เข้าใจถึงโทษและความร้ายแรงของสารเสพติดให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน